

اطلاعیه کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

در مورد دهمین نمایش انتخابات ریاست جمهوری

در حالی که کمتر از یک ماه به برگزاری نمایش انتخابات ریاست جمهوری در ایران باقی مانده است و روزنامه های و مطبوعات دولتی همگی مشغول بازار گرمی برای آن هستند، رژیم همچنان بطور سازمانیافته در تلاش است تا با تشدید سرکوب و تعرض به سطح معیشت و زندگی کارگران و اکثریت حقوق بگیران و مردم ایران وضعیت نابسامان اقتصادی خود را سر و سامان دهد. رژیم جمهوری اسلامی عزم جزم کرده است که با پا گذاشتن بر شانه های طبقه کارگر ایران و به قیمت خانه خرابی و به روز سپاه نشانندن میلیونها خانواده کارگری خود را از گرداب این بحران رها سازد و سود اندوزی سرمایه داران ایران را تامین کند.

رژیم جمهوری اسلامی که در خوف و هراسی دائم از برپا شدن شورش های مردمی بسر می برد، کمپین تبلیغاتی مضحکه انتخابات ریاست جمهوری را با ایجاد فضای رعب و وحشت، و بگیر و ببند فعالین کارگری، فعالین جنبش دانشجویی، فعالین جنبش زنان، و دیگر عرصه های فعالیت مدنی، تداوم اعدام ها و قدرت نمایی گردانهای ویژه ضد شورش بسیج و سپاه پاسداران و تدارک آمادگی مقابله با رویدادهای احتمالی توأم کرده است.

تشدید این اقدامات در آستانه "انتخابات" ریاست جمهوری و چنگ و دندان نشان دادن ها و مانورهای نظامی سپاه پاسداران در ماههای اخیر نشان دهنده واقعیت رابطه رژیم و مردم ایران است. رژیم که پایگاهی در میان مردم ندارد، برای تداوم حیات خود بیش از پیش به نیروهای امنیتی و مسلح متکی می شود. همه نشانه ها بیانگر این واقعیت است که روند تحولات درون حاکمیت و آرایش سیاسی جناح های درون آن به طرف قدرت گیری بیشتر سپاه پاسداران و نیروهای امنیتی پیش می رود. بدنبال شبه کودتای انتخاباتی دوره نهم، به میزان قدرت سیاسی، اقتصادی و نظامی سپاه پاسداران افزوده شده است. اکنون ما با یک غول عظیم نظامی و اقتصادی روبرو هستیم که در قدرت سیاسی نیز دست بالا را دارد. از نظر اکثریت جناح غالب حکومتی که اکنون مجلس و دولت را در اختیار دارند دهمین دوره "انتخابات" باید موقعیت جدید سپاه پاسداران را تثبیت کند و آنرا در چهارچوب رژیم اسلامی قانونی کند. "انتخابات" در نظام جمهوری اسلامی که بر اساس پایین ترین معیارها نیز در ضدیت با انتخابات دمکراتیک قرار دارد، عملاً به ابزار و امکانی تبدیل شده است که جمهوری اسلامی بوسیله آن در هر دوره به آرایش سیاسی و توازن قوای جناح ها درون حاکمیت وجهه شرعی و قانونی می دهد و از این راه به حاکمیت سپاه خود ادامه می دهد.

اکثریت اصول گرایان اگر چه مجلس و دولت را در اختیار دارند و از پشتیبانی فرماندهان سپاه و بسیج نیز برخوردارند و ظاهراً منسجم و سازمانیافته تر پا به میدان رقابت ها گذاشته اند با اینهمه در مقابل موج رو به افزایش مخالفت ها با احمدی نژاد، اعتماد بنفس خود را از دست داده اند از همین رو باز هم خواهان دخالت فعال تر بسیج و سپاه در سیاست و انتخابات هستند. در میدان این رقابت ها پشتیبانی خامنه ای از احمدی نژاد قبل از هر چیز نشانه قدرت گیری بیشتر سپاه پاسداران است. بی جهت نیست که میر حسین موسوی نیز دوستی دیرینه و مناسبات تنگاتنگ با فرماندهان سپاه پاسداران را به رخ رقبا می کشد.

کارگران، مردم آزاده ایران!

در نظام جمهوری اسلامی، در شرایطی که از آزادی عقیده و بیان و مطبوعات خبری نیست، در شرایطی که آزادی ایجاد تشکل و فعالیت احزاب سیاسی وجود ندارد، در شرایطی که ابتدائی ترین آزادی های سیاسی از مردم سلب شده است، در شرایطی که هر گونه ندای حق طلبانه با زندان و شکنجه و اعدام پاسخ می گیرد، در شرایط وجود نظارت استصوابی شورای نگهبان و فیلتر های سیاسی و ایدئولوژیک دیگر، و در شرایطی که تقلب، جعل و دغلكاری از ابتدا تا انتها بر پروسه انتخابات سایه افکنده است، در این شرایط مکانیسم انتخابات هیچ ربطی به دخالت آزادانه مردم در تعیین سرنوشت جامعه ندارد. در نظام جمهوری اسلامی انتخابات مضحکه ای بیش نیست.

در این کارزار انتخاباتی کاندیداها و جناح های مختلف رژیم می خواهند با کشاندن مردم به پای صندوق های رای به تداوم حاکمیت جمهوری اسلامی مهر مشروعیت انتخاباتی بکوبند. همانطور که روشن است ماهیت نزاع و کشمکشهای جناح های درون رژیم جمهوری اسلامی هیچ ربطی به منافع توده های مردم ندارد. اهداف و استراتژی همه جناح ها و کاندیداها صرف پست ریاست جمهوری بقا و تداوم حاکمیت سیاه رژیم جمهوری اسلامی است. اینکه کدامیک از کاندیداها عبور کرده از صافی شورای نگهبان برای چهار سال دیگر زمام امور را در دست می گیرند برای کارگران و مردم به جان آمده فرقی نمی کند. هر کدام این کاندیداها کارنامه ای پر از جنایت علیه مردم دارند. اگر حق انتخاب آزادانه و واقعی با مردم بود، مردم آنها را محاکمه می کردند.

مردم ایران سی سال زندگی کردن تحت حاکمیت جمهوری اسلامی را تجربه کرده اند. شرکت در این انتخابات یعنی مشروعیت دادن به رژیمی که محصول سرکوب خونین انقلاب توده های مردم است، یعنی مشروعیت دادن به شرایط کار بردگی و بی حقوقی کارگران، یعنی مشروعیت دادن به تداوم موج اعدام ها، یعنی مشروعیت دادن به سیاست اعمال تبعیض جنسی و تحقیر هر روزه زنان، یعنی مشروعیت دادن به حمله به مراسم اول ماه مه و به زندان انداختن کارگران، یعنی مشروعیت دادن به تداوم ستمگری ملی، یعنی مشروعیت دادن به حاکمیت افکار پوسیده مذهبی، یعنی به بند کشیدن حقوق فردی و اجتماعی جوانان، یعنی مشروعیت دادن به هزار و یک محرومیت دیگر.

مردم آزاده ایران، اگر خواهان پایان دادن به این مصائب و بی حقوقی ها هستید، اگر خواهان آزادی و برخورداری از یک زندگی مرفه و آسوده هستید، اگر خواهان بهبود و اصلاح زندگی خودتان حتی تحت حاکمیت همین رژیم هستید، در انتخابات شرکت نکنید، به پای صندوق های رای نروید و با نرفتن به پای صندوق های رای، عدم مشروعیت رژیم و بساط انتخاباتش را به جهانیان اعلام کنید. با نرفتن به پای صندوق ها عزم خود را برای به زیر کشیدن رژیم جمهوری اسلامی نشان دهید.

فعالین سوسیالیست جنبش کارگری و جنبش زنان و دیگر جنبش های اجتماعی در این شرایط نباید تنها به ترغیب مردم به عدم شرکت در انتخابات اکتفا کنند، بلکه باید ضمن روشننگری در مورد جایگاه و ماهیت " انتخابات " از این فرصت استفاده کرد و راه رهایی از چنگ همه این مصائب و محرومیت ها، راه تشکیل یابی و راه خلاصی از شر جمهوری اسلامی را به مردم نشان دهند. باید از این فرصت استفاده کرد و آگاهی به ضرورت سازماندهی انقلاب اجتماعی و سوسیالیسم را به اعماق جامعه برد. باید نشان داد که طبقه کارگر نیروی محرکه و عامل سرنوشت ساز وقوع انقلاب اجتماعی است. طبقه کارگر آگاه به مصالح و منافع دور و نزدیک خویش، طبقه کارگر متشکل در تشکل های توده ای و طبقاتی و حزبی خود است که قادر است دیگر جنبش های رادیکال اجتماعی مانند جنبش زنان، جنبش دانشجویی و گروه های اجتماعی پیشرو را برای رسیدن به خواسته های عادلانه شان به جلو سوق دهد و سرانجام انقلاب اجتماعی را به ثمر رساند. سرنگونی جمهوری اسلامی و ایجاد هر نوع بهبود و اصلاحی و لو کوچک در زندگی مردم و تثبیت دستاوردهای مبارزاتی آنها تنها از چنین مسیری می گذرد.

زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری
زنده باد سوسیالیسم

کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران
اردیبهشت 1388
مه 2009